

ENGLISH
NATIONAL
OPERA

John Berry CBE *Taiteellinen johtaja*
Cressida Pollock *Toiminnanjohtaja*
Edward Gardner OBE *Musiikillinen johtaja*
Andrew Campbell *Talousjohtaja*
www.eno.org/enoscreen

THE PIRATES OF PENZANCE

W. S. Gilbertin ja Sir Arthur Sullivanin
koominen ooppera kahdessa näytöksessä

Ohjaus Mike Leigh
Lavastesuunnittelu ja puvustus Alison Chitty
Valaistussuunnittelu Paul Bryant
Korepgrafi Francesca Jaynes

English National Operan kuoro (Kuoronjohtaja Martin Fitzpatrick)
English National Operan orkesteri (Johtajana Janice Graham)
Kapellimestarina David Parry

Ohjaus valkokankaalle Andy Morahan

Yhteistuotanto Les Theatres de la Ville de Luxembourg ja Saarländische Staatstheater Saarbrückenin kanssa
Toteutettu EU:n luova Eurooppa-ohjelman sekä yksityisten lahjoittajien tuella.
ENO kiittää Arts Council Englandia mittavasta julkisesta tuesta.

Supported using public funding by
**ARTS COUNCIL
ENGLAND**

altivemedia

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

Roolit

Kenraalimajuri Stanley
Merirosvokuningas
Samuel (edellisen luutnantti)
Frederic (merirosvon oppipoika)
Poliisipäällikkö
Mabel
Edith
Kate
Isabel
Ruth (merirosvojen palvelijatar)

Andrew Shore
Joshua Bloom
Alexander Robin Baker
Robert Murray
Jonathan Lemau
Claudia Boyle
Soraya Mafi
Angharad Lyddon
Lydia Marchione
Rebecca de Pont Davies

Roolitus on paikkansapitävä käsiohjelman painohetkellä, mutta kokoonpano saattaa muuttua esityshetkeen mennessä.

Näytösten kestot

I näytös 60 minuuttia: II näytös 50 minuuttia
näytösten välissä 20 minuutin väliaika
esitys kestää kokonaisuudessaan noin 2 tuntia 10 minuuttia.

Sulkekaa ystävällisesti matkapuhelimenne esityksen ajaksi.

Synopsis

I näytös Cornwallin kivinen rannikko

Merirosvot nostavat maljan Frederickille. Hän täyttää nyt 21 vuotta, ja hänen aikansa oppipoikana on ohi, ja hän voi liittyä täysivaltaisena jäsenenä rosvojen joukkioon. Ruth on aikoinaan ollut nuoren Frederickin hoitaja, ja pojan isän toivomuksesta oli vienyt pojan piraattien oppiin, kuultuaan hiukan väärin... isä kun oli toivonut pojastaan pilottia. Erehdyksestä häpeissään Ruth liittyi joukkioon itsekin.
Velvoiteaikansa nyt päätyttyä Frederick ymmärtää joutuvansa nyt lain oikealle puolelle, ystäviään vastaan. Joukkio myöntää että piraatin ammatti ei juuri leiville lyö, hellämielisiä kun ovat ja säälivät vähempiosaisia, mutta eivät osaa lähteäkään.
Ruth tahtoo lähteä Frederickin mukaan. Nuorukainen ei ole koskaan tavannut muita naisia, ja päättää että Ruthin tulee jäädä rosvojoukkioon, mutta piraatit ovat kuitenkin sitä mieltä ettei rakasta saa hylätä. Rosvokuningas ei lämpene Frederickin toiveelle saada joukkio elämään kunniallisesti.
Jäätyään kahden Ruthin kanssa, Frederick myöntää vastahakoisuutensa naida tämä, vaikka pitääkin tätä ikäisekseen hyvin kauniina. Kun hän näkee joukon viehkoja nuoria tyttöjä, hän raivostuu Ruthille ja syyttää tätä petoksesta.

Tytöt saapuvat rantaan ja ihastelevat näkymiä. Kummastukseksen he kohtaavat Frederickin, joka myöntää olevansa merirosvo. Mies vannoo jättäneensä rosvon uran, ja tahtovansa vain rakastaa jotakuta heistä. Kaikki tytöt torjuvat hänet, paitsi Mabel, joka toruu sisariaan heidän säälimättömyydestään. Muut jättävät Frederickin ja Mabelin kahden. Piraatit äkkäävät tytöt ja herkuttelevat ajatuksella nuorista, kauniista vaimoista. Mabel muistuttaa rosvoja siitä että heidän isänsä on kenraalimajuri. Isä saapuukin pian paikalle, ja kauhistuu kuullessaan tyttäriensä joutuvan vastoin tahtoaan piraattien rouviksi. Hän luikertelee irti tilanteesta uskottelemalla olevansa orpo, ja hellämieliset rosvot säälivät häntä. Tytöt vapautetaan. Frederick ja Mabel odottavat innolla häitään Ruthin vastustuksesta huolimatta.

20 minuutin väliaika

Kenraalimajuri Stanleyn talo: kappelin rauniot kuun valossa

Tytöt lohduttavat kenraalimajuria, joka uskoo valehtelullaan häpäisseensä perheen nimen. Frederick marssii pian piraatteja vastaan poliisin seuraamana. Frederic muistelee vuosiaan piraattijoukossa. Ruth ja merirosvokuningas saapuvat kertomaan, että Frederic oli tosiaan luvattu oppipojaksi 21. syntymäpäiväänsä saakka; koska hänen syntymäpäivänsä on itse asiassa karkauspäivä, on nuorukainen teknisesti ottaen vasta viisivuotias. Kuningas vaatii Fredericiä toimimaan kunniallisesti, ja tämä paljastaakin kenraalimajurin valehdelleen orpoudestaan. Merirosvokuningas ja Ruth vannovat kostoa. Frederic kertoo Mabelille ettei ole vapaa sopimuksestaan ennen vuotta 1940. Mabel on varma siitä että merirosvot antavat periksi, ja rukoilee rakastettuaan jäämään. Frederic tuntee kuitenkin kunnian vaativan häntä lähtemään. Miehen lähdettyä Mabel kertoo asiasta poliisille, ylistäen kuitenkin hänen kunniantuntoaan. Poliisipäällikkö voivottelee tilanteen monimutkaisuutta. Merirosvot saapuvat, ja poliisit piiloutuvat.
Kenraalimajuri kärsii unettomuudesta, mutta tyttäret toruvat häntä koska hän lähti vuoteestaan keskellä yötä. Frederic ja piraatit nappaavat kenraalimajurin ja kukistavat poliisivoimat. Kun poliisipäällikkö káskee heitä antautumaan kuningattaren nimessä, Ruth paljastaa heidän olevan todellisuudessa aatelisia! Kenraalimajuri armahtaa heidät, ja antaa rosvoille luvan naida tyttärensä.